

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **Ł. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 8 lipca 2026 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 343/20,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 14 lipca 2020 r., sygn. akt IV K 110/19,

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia braków formalnych.

Zacząć trzeba od przypomnienia, że na straży zapobiegania tego typu sytuacjom, w których do merytorycznego rozpoznania przez Sąd Najwyższy wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem prowadziłyby pisma skazanego zawierające polemikę z poczynionymi ustaleniami bez podania rzeczowych argumentów, czyniącym zadość treści art. 540 k.p.k. - stoi przepis art. 545 § 3 k.p.k. Zgodnie z tym uregulowaniem, Sąd Najwyższy, po

stwierdzeniu, że z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność, odmawia jego przyjęcia bez wzywania skazanego do uzupełnienia braków formalnych pisma.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca, żądając zdyskwalifikowania postępowania sądowego zakończonego skazaniem go za dokonanie występków: działania w zorganizowanej grupie przestępczej (art. 258 § 1 k.k.), kilku włamań (art. 279 § 1 k.k.), zniszczenia rzeczy (art. 288 § 1 k.k.), dwóch występków paserstwa umyślnego w tym jednego dokonanego w stosunku do mienia znacznej wartości (art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.), nie uprawdopodobnił nawet w najmniejszym stopniu istnienia podstaw *propter nova*, w gruncie rzeczy kwestionując jedynie ustalony stan faktyczny i nie zważając na to, że w postępowaniu odwoławczym wyeliminowano z opisu przypisanego Ł. M. czynu „ciągnik siodłowy”, co obniżyło wartość przedmiotu paserstwa i wpłynęło na obniżenie mu kary pozbawienia wolności za ten czyn.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]